ח לחודש

מד א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל: ב אֱלֹהִים (תקוף-בעל היכולת ובעל הכוחות כולם) בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ
סִפְּרוּ לָנוּ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם: ג אַתָּה יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ
וַתִּטָּעֵם תָּרַע לְאֻמִּים וַתְּשַׁלְּחֵם: ד כִּי לֹא בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ אָרֶץ וּזְרוֹעָם לֹא הוֹשִׁיעָה
לָמוֹ כִּי יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רְצִיתָם: ה אַתָּה הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים (תקוף-בעל היכולת ובעל הכוחות כולם)
צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: ו בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ: ז כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח
וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: ח כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ: ט בֵּאלֹהִים
(תקוף-בעל היכולת ובעל הכוחות כולם) הִלַּלְנוּ כָל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה: י אַף זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ וְלֹא תֵצֵא
בְּצִבְאוֹתֵינוּ: יא תְּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִנִּי צָר וּמְשַׂנְאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ: יב תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן

שימוש תהלים

להנצל מיד אויב

אלהים באזנינו וגו' (מד, ב): [שימוש תהלים לפרק מד]. אמור אותו ואת שם שלו והוא טוב להנצל מן האויבים.

זוהר תהלים

צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב כָּל אוֹתָם הַשְּׁלִיחִים שֶׁעוֹשִׂים שְׁלִיחוּת בָּעוֹלָם שֶׁכֻּלָּם יִהְיוּ בְּצַד הָרַחֲמִים וְלֹא יִהְיוּ מִצַּד הַדִּין

אַתָּה הוּא מַלְכִּי וְגוֹ' (מד, ה): [זוהר ח"א פ' וירא (דף קיט.)] וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים מד) אַתָּה הוּא מַלְכִּי וְגוֹ'. זוֹהִי הַשְּׁלֵמוּת שֶׁל כָּל הַדְּרָגוֹת יַחַד זוֹ עִם זוֹ.

צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב, כָּל אוֹתָם הַשְּׁלִיחִים שֶׁעוֹשִׂים שְׁלִיחוּת בָּעוֹלָם, שֶׁכֻּלָּם יִהְיוּ בְּצַד הָרַחֲמִים וְלֹא יִהְיוּ מִצַּד הַדִּין.

מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ בַּעֲלֵי שְׁלִיחִים מִצַּד הָרַחֲמִים וּמִצַּד הַדִּין הַקָּשֶׁה. אוֹתָם שְׁלִיחִים שֶׁבָּאִים מִצַּד הָרַחֲמִים לֹא עוֹשִׂים שְׁלִיחוּת שֶׁל דִּין בָּעוֹלָם כְּלָל. וְאִם תֹּאמַר, הִנֵּה הַמַּלְאָךְ שֶׁהִתְגַּלָּה לְבִלְעָם, הֲרֵי שָׁנִינוּ שָׁלִיחַ שֶׁל רַחֲמִים וְהִתְהַפֵּךְ לְדִין - לֹא! לְעוֹלָם לֹא מִשְׁתַּנֶּה. אֶלָּא שְׁלִיחַ הָרַחֲמִים הָיָה לְהָגֵן עַל יִשְׂרָאֵל וְלִהְיוֹת עֲלֵיהֶם סָנֵגוֹר, וּכְנֶגְדּוֹ הוּא הַדִּין. כָּךְ דְּרָכָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כְּשֶׁמֵּיטִיב לָזֶה, אוֹתוֹ הַחֶסֶד הוּא דִין לָזֶה. כֵּן הַשָּׁלִיחַ הַזֶּה הָיָה שֶׁל רַחֲמִים לְיִשְׂרָאֵל, וּלְבִלְעָם הִתְהַפֵּךְ לְדִין, מִשּׁוּם כָּךְ צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. אָמַר דָּוִד, צַוֵּה עַל הָעוֹלָם, כַּאֲשֶׁר יִשָּׁלְחוּ שְׁלוּחִים שֶׁיִּהְיוּ מִצַּד הָרַחֲמִים. רַבִּי אַבָּא אָמַר, צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב, שֶׁהֵם בְּתוֹךְ הַגָּלוּת, וְתִמָּצֵא לָהֶם גְּאֻלָּה בְּתוֹךְ גָּלוּתָם. בא רְאֵה, הַמְשֻׁבָּח שֶׁל הָאָבוֹת הָיָה יַעֲקֹב, וְאִלְמָלֵא יִצְחָק לֹא בָא יַעֲקֹב לָעוֹלָם. וּמִשּׁוּם כָּךְ, צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב - זֶה יִצְחָק. שֶׁכֵּיוָן שֶׁנִּצַּל יִצְחָק, הָיוּ יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב.